

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Срокове В Процеса](#) > Greece

Срокове в процеса

Съдържание,
предоставено отEuropean Judicial Network
(in civil and commercial
matters) Гърция

1 Какви видове срокове съществуват в рамките на гражданските производства?

Сроковете са периоди, в рамките на които трябва да се извърши определено действие или които трябва да изтекат, преди да бъде разгледано дело или преди да бъде извършено определено действие. Въвеждането на срокове има за цел да осигури бързо правораздаване и да гарантира правото на съдебен процес. Процесуалните срокове са срокове, спазването или неспазването на които има процесуални последици. Те се разделят на две основни категории: 1) Определеният срок за извършване на ДЕЙСТВИЕ е срокът, в който трябва да бъде извършено процесуално действие, като например законовият срок за подаване на жалба (вж. член 318, параграф 1 от ГПК), и 2) ПОДГОТВИТЕЛНИТЕ срокове са сроковете, след изтичането на които трябва да бъде извършено процесуалното действие. Тези срокове, като например срокът за призоваване на ответната страна (вж. член 228 от ГПК), обикновено са от полза за ответниците, тъй като им предоставят време за подготовка. Това разграничение е важно, тъй като сроковете за изпълнение на дадено действие могат да се удължават по взаимно съгласие на страните, докато подготвителните срокове не могат да бъдат удължавани. Сроковете за извършване на дадено действие изтичат на следващия работен ден, ако датата на изтичането им съвпада с ден, който по закон е неработен, докато подготвителните срокове изтичат на датата на изтичането им, независимо дали съответният ден е празничен или неработен ден. Важни процесуални срокове съгласно Гражданския процесуален кодекс (ГПК) са както следва:

1. Срокът за призоваване на страните след завеждане на дело (шестдесет [60] дни преди съдебното заседание, освен когато страната пребивава в чужбина или местоживеенето ѝ е неизвестно, като в този случай срокът е деветдесет [90] дни преди съдебното заседание — вж. член 228 от ГПК).
2. Срок за подаване на молба за отмяна на решение (петнадесет [15] дни от връчването на решението, ако страната, съдена *задочно*, е с местоживеене в Гърция, освен когато страната, която не се е явила, живее в чужбина или нейното местоживеене е неизвестно, като в този случай срокът е шестдесет [60] дни след връчването на решението — вж. член 503 от ГПК).
3. Срок за обжалване (тридесет [30] дни от връчването на окончателното решение, ако жалбоподателят е с местоживеене в Гърция, освен когато жалбоподателят живее в чужбина или неговото местоживеене е неизвестно, като в този случай срокът е шестдесет [60] дни от връчването на окончателното решение. Ако окончателното решение не е връчено, срокът за обжалване е три [3] години от публикуването на решението — вж. член 518 от ГПК).
4. Срок за възобновяване на съдебния процес (шестдесет [60] дни, ако завеждащата производството страна е с местоживеене в Гърция, а ако тя пребивава в чужбина или местоживеенето ѝ е неизвестно, срокът е сто и двадесет [120] дни — вж. член 545 от ГПК).
5. Срок за касационно обжалване (тридесет [30] дни от връчването на съдебното решение, ако жалбоподателят е с местоживеене в Гърция, освен когато жалбоподателят пребивава в чужбина или неговото местоживеене е неизвестно, като в този случай срокът е деветдесет [90] дни от връчването на съдебното решение. Ако съдебното решение не е връчено, срокът за касационно обжалване е три [3] години от публикуването на решението — вж. член 564 от ГПК).

Освен това ГПК предвижда специални процесуални срокове за други производства, например производства по брачни дела (развод, анулиране на брак и т.н.), по молби за заповед за плащане и възражения срещу такива молби (вж. член 632 от ГПК), по спорове във връзка с наемни отношения, трудови спорове, обезпечителни мерки, изпълнителни производства и възражения срещу такива изпълнителни производства.

2 Списък на неработните дни в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 от 3 юни 1971 г.

В Гърция празниците са посочени в неизчерпателен списък, съдържащ се в Закон № 1157/1981. Критерият за установяване на съществуването на празник е неизвършването на сделки като цяло и следователно празниците за конкретни професии или услуги са без значение. Празниците могат да бъдат национални, религиозни и други, дори с местен или непостоянен характер. Празниците за обществени услуги са неработни дни. Следните дни се считат за празници: 25 март (национален празник), 28 октомври (национален празник), 1 януари (Нова година), Богоявление (6 януари), Велики петък, Велика събота, 1 май, 15 август, Коледа и денят след Коледа, понеделникът след Петдесетница, Чист понеделник (началото на Великия пост), Светли понеделник и всички недели.

3 Какви са общите правила, приложими за сроковете по различните граждански производства?

Членове 144 — 151 от ГПК уреждат процесуалните срокове. В зависимост от източника, който определя продължителността им, сроковете се разделят на законоустановени (определени от закон, като например сроковете за завеждане на дело), съдебни (определени от съда, разглеждащ делото, като например срока за лично явяване на страните — вж. член 245 от ГПК), суспензивни (неспазването им се наказва с отлагане на съдебното заседание) и преклузивни (неспазването им се наказва с погасяване на правото). Началният и крайният момент на сроковете ще бъдат разгледани по-долу. Срокът се прекъсва, ако страната почине преди той да е изтекъл. Ако срокът е започнал да тече от връчването на даден документ, новият срок започва да тече от датата на повторното връчване на документа на правопримениците на починалото лице. Ако срокът е започнал да тече от настъпването на друго събитие, новият срок започва да тече от датата на връчването на съответната декларация на посочените по-горе лица. Прекъсването на съдебен процес по време на срок прекъсва и самия срок и новият срок започва да тече от датата на възобновяване на делото. Периодът от 1 до 31 август не се включва в изчисляването на сроковете за извършване на действие, посочени в член 147, параграф 7 от ГПК. Това включва сроковете за предявяване на иск и сроковете за подаване на възражение.

Законът позволява удължаване на срок не само по взаимно съгласие между страните, но и със съгласието на съдията. Както законоустановените, така и съдебните срокове могат да бъдат удължавани при условие, че това не трябва да накърнява правата на трети лица. Съдията не е обвързан от молбата за удължаване на срока и може да я уважи отчасти или да я отхвърли, като преценява обстоятелствата във всеки отделен случай. Това означава, че страните трябва да посочат основания за удължаването. На последно място, срокът може да бъде съкратен с решение на съдията, със съгласието на страните. Всички законоустановени срокове, с изключение на сроковете за предявяване на иск, могат да бъдат съкращавани.

4 Когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, от кой момент започва да тече този срок?

Срокът започва да тече от деня следващ датата на настъпване на събитието, което определя началото му (*a momento ad momentum*).

5 Възможно ли е начинът на предаване или връчване на документите

(лично връчване чрез връчител или по пощата) да се отрази или да промени началния момент, от който тече срокът?

Гражданският процесуален кодекс не предвижда удължаване или намаляване на срока, ако документите се предават или изпращат по пощата или друг вид транспортна услуга.

6 Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, денят на настъпване на събитието включва ли се в срока?

Денят на настъпване на събитието, от което започва да тече срокът, може да се включи единствено ако това е изрично предвидено в закон, съдебното решение или договора. Разпоредбата, че определен срок започва да тече от датата на връчване, не представлява такъв случай. Следователно важните срокове за правните средства за защита обжалване, касационно обжалване или възражение започват да текат от деня след датата на връчване или публикуване на съдебното решение. Обаче когато е предвидено, че срокът започва да тече от определен ден, този ден се включва в изчисляването. Когато събитието, което определя започването на срока, е връчването, всеки друг начин на получаване на уведомление за съдържанието на документа, който следва да бъде връчен, няма отношение към изчисляването на срока.

7 Когато срокът се брой в дни, посоченият брой дни до календарни дни ли се отнася или до работни дни?

Без значение е дали срокът включва празници. При изчисляването се вземат предвид работните дни единствено ако това е изрично предвидено (като например в случай на срок за обжалване на заповед за плащане).

8 А когато този срок се брой в седмици, месеци или години?

По същия начин, ако срокът е изразен в месеци или години, няма значение дали той включва почивни дни или не, освен ако законът предвижда изрично, че срокът се отнася за работни дни.

9 Кога изтича срокът, ако се брой в седмици, месеци или години?

Ако срокът е изразен в години, той изтича с изтичането на съответната дата на последната година. Моля да имате предвид, че за изчисляването е без значение дали срокът включва високосна година.

Ако срокът е изразен в месеци, той изтича с изтичането на деня от последния месец, който съответства на началния му ден. Ако няма такъв ден, се използва последният ден на месеца. Моля да имате предвид, че броят на дните в отделните месеци е без значение.

Срок с продължителност половин година е срок с продължителност шест (6) месеца, а срок с продължителност половин месец е срок с продължителност петнадесет (15) дни.

Ако срокът е изразен в седмици, той изтича, когато изтече съответният ден от седмицата, който съответства на началния му ден; а именно, ако събитието е настъпило в понеделник, срок от една седмица изтича в следващия понеделник.

10 Ако срокът изтича в събота, неделя, неработен ден или на официален празник, той удължава ли се до първия следващ работен ден?

Ако срокът изтича в събота, неделя, в празничен или неработен ден, той се удължава до следващия работен ден.

11 Съществуват ли обстоятелства, при които сроковете се удължават? При какви условия може да се ползва такова удължаване на срока?

Законът позволява удължаване на срок не само по взаимно съгласие между страните, но и със съгласието на съдията. Както законоустановените, така и съдебните срокове могат да бъдат удължавани с ограничението, че това не трябва да накърнява правата на трети страни. Съдията не е обвързан от молбата за удължаване на споразумението и може да я уважи отчасти или да я отхвърли, като прецени обстоятелствата във всеки отделен случай.

12 Какви са сроковете за обжалване?

1. Срок за подаване на молба за отмяна на решение [петнадесет [15] дни от връчването на решението, ако страната, съдена *задочно*, пребивава в Гърция, освен когато страната, която не се е явила, пребивава в чужбина или нейното местоживееие е неизвестно, като в този случай срокът е шестдесет [60] дни след връчването на решението — вж. член 503 от ГПК).
2. Срокът за обжалване е уреден в член 518, параграф 1 от ГПК. Ако жалбоподателят пребивава в Гърция, този срок е тридесет (30) дни, а ако пребивава в чужбина или местоживееенето му е неизвестно, срокът е шестдесет (60) дни. Срокът от шестдесет (60) дни не се отнася до лица, пребиваващи в чужбина временно (пътвания за удоволствие, отсъствие за няколко дни с определена цел), а се отнася за пребиваване с определена продължителност, свързана с техния професионален или семеен статут.
3. Срок за възобновяване на съдебния процес (шестдесет [60] дни, ако завелата делото страна пребивава в Гърция, освен когато тази страна пребивава в чужбина или местоживееенето ѝ е неизвестно, като в този случай срокът е сто и двадесет [120] дни — вж. член 545 от ГПК).
4. Срок за касационно обжалване (тридесет [30] дни от връчването на съдебното решение, ако жалбоподателят пребивава в Гърция, освен когато жалбоподателят пребивава в чужбина или неговото местоживееие е неизвестно, като в този случай срокът е деветдесет [90] дни от връчването на съдебното решение. Ако съдебното решение не е връчено, срокът за касационно обжалване е три [3] години от публикуването на решението — вж. член 564 от ГПК).

13 Съдилищата могат ли да изменят сроковете, по-специално сроковете за явяване пред съда или да определят специална дата за явяване пред съда?

Искането за съдебна защита съгласно гръцкото законодателство обхваща, независимо от естеството на спора, както постоянната, така и временната съдебна защита. Делата, при които, с оглед на неотложността на въпроса или в интерес на предотвратяването на непосредствена опасност, съдилищата могат да разпореждат мерки за обезпечаване или защита на право или за регулиране на ситуация, както и за отстраняване на слабости или за отмяна, се решават по бързо производство (в съответствие с членове 682 — 738 от ГПК). Предвид неотложността им, съдията, като се стреми да осигури бързо разрешаване и отчитайки правото на страните да бъдат изслушани, е компетентен да определи времето и мястото на разглеждане на молбата за обезпечителни мерки. Съдията има право да избере метода за издаване на призовка и срока за явяване дори за лица, които пребивават в чужбина или чието местоживееие е неизвестно. Съдебното заседание може да бъде насрочено и в неделя или в празничен ден. Горепосочените срокове се прилагат за всички граждански производства с изключение на обезпечителните мерки, без да е предвидено удължаването им.

14 Ако на страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен акт на друго място, където пребиваващите лица, не се ползват от такова удължаване на срока,

губи ли страната правото си да се ползва от това предимство?

В гръцкото законодателство няма такава разпоредба.

15 Какви са последиците при неспазване на сроковете?

Неспазването на срок, свързан със съдебно действие, няма процесуални последици. Пропускането на срока за извършване на определени действия от страните води до погасяване на правото на извършване на тези действия, докато при сроковете на изчакване настъпват други последици, например недопустимост (вж. член 271, параграф 1 от ГПК).

16 При изтичане на срока с какви правни средства за защита разполагат пропусналите срока лица, т.е. неизправните страни?

Restitutio in integrum (пълно възстановяване) е правно средство за защита, предвидено в Конституцията, чрез което ако дадена страна не е спазила определен срок, независимо дали поради обстоятелства с непреодолима сила или поради преднамерена измама на другата страна, тя има право да подаде молба за възстановяване на положението ѝ в състоянието, в което то е било преди изтичането на срока.

При все това, по изключение, такава молба не може да се внесе, ако се позовава на: а) грешка на упълномощения адвокат или на законния представител на жалбоподателя; б) факти, които съдията е преценил при разглеждане на молбата за удължаване или отлагане на даден срок, за да даде съответното удължаване или отлагане. В молбата трябва да се посочат основанията, поради които не е спазен срокът, доказателствата за установяване на истината и пропуснатото действие, или да се посочи, че то е било извършено. Молбата за *restitutio in integrum* трябва да се разгледа в срок от тридесет (30) дни от датата на отстраняване на пречката под формата на обстоятелства с непреодолима сила или от датата на уведомяване за преднамерената измама, при условие, че не може да бъде поискан нов срок, ако поради някаква причина този срок не бъде спазен (вж. членове 152 — 158 от ГПК).

При все това, по изключение, такава молба не може да се внесе, ако се позовава на: а) грешка на упълномощения адвокат или на законния представител на жалбоподателя; б) факти, които съдията е проучил при разглеждане на молбата за удължаване или отлагане на даден срок, за да даде съответното удължаване или отлагане. В молбата трябва да се посочат основанията, поради които не е спазен срокът, доказателствата за установяване на истината и пропуснатото действие, или да се посочи, че то е било извършено. Молбата за *restitutio in integrum* трябва да се разгледа в срок от тридесет (30) дни от датата на отстраняване на пречката под формата на обстоятелства с непреодолима сила или от датата на уведомяване за преднамерената измама, при условие, че не може да бъде поискан нов срок, ако поради някаква причина този срок не бъде спазен (вж. членове 152 — 158 от ГПК).

Последна актуализация: 19/06/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.